

[Bouet.]

lige tilføje, at efterhaanden er det mere og mere blevet Coutume, at Arbejdsgiverne, ikke mindst hvor det drejer sig om faa Medlemmer, men dog ogsaa hvor det drejer sig om en større Mængde af Funktionærer, overfører Pensioneringen til en af de eksisterende Pensionsanstalter, og dette er sikkert den rigtige Vej, som jeg senere skal vende tilbage til.

I adskillige Kasser, maaske de fleste, er de Pensioner, der ydes, for store i Forhold til de Præmier, der betales, men dette gaar jo, saa længe der stadig er Tilgang af yngre Medlemmer, og i dette Tidrum nyder Pensionisterne naturligvis Gavn af den højere Pension. Men standser Tilgangen, fordi Virksomheden, grundet paa Tidernes Ugunst, maa ophøre, kommer det i høj Grad til at gaa ud over dem, som saa skal have Pension, idet denne maa betydeligt nedskæres og maaske relativt bliver intet værd paa Trods af, at Funktionærerne selv har ydet betydelige Ofre, maaske i mange Aar. Der kan være enkelte Kasser, f. Eks. Værkstedsfunktionærernes indenfor Jernindustrien, som omfatter en lang Række Virksomheder over hele Landet; og hvor det skulde gaa meget galt til, hvis alle disse Virksomheder maatte ophøre. Men ogsaa der kan det Tilfælde forekomme, at Arbejdsgiverne ikke mere ønsker at opretholde en saadan Ordning — hvad der ikke er nogen Udsigt til skulde ske, men Muligheden er til Stede —, og saa vilde ogsaa den nævnte Kasse blive uheldigt stillet. Her berørte den højtærede Minister Affattelsen af § 3, at man har ikke taget Hensyn til de kollektive Aftaler. Jeg henstiller derfor til Forsikringsraadet, hvis en saadan Lov vedtages, at have Opmærksomheden henvendt paa saadanne Kasser som den, jeg her nævnte, hvor man kan gaa ud fra, at det kollektive vil kunne vedblive at spille ind. Men i al Almindelighed er dette med det kollektive ikke nogen Garanti for saadanne Kasser; i det Øjeblik en saadan Virksomhed ikke kan mere og Pengene, som skal dække Ydelserne, er anbragt i Virksomheden, er det overhovedet ingen Garanti, at der, saa længe Virksomheden gaar, er kollektiv Støtte, for denne hører fuldstændigt op, i det Øjeblik Virksomheden likviderer. Det naturlige maa derfor være dette, at en saadan Kasse kommer ind under aktuariemæssige Forhold, og saaledes som Lovforslaget er formet, hvor der mindst skal gaa 15 Aar, inden Loven bringes til Udførelse for de forskellige Virksomheder, maa et saadant Forhold kunne bringes i Orden.

Bestemmelsen i § 4 om, at en ny Kasse, som oprettes efter Lovens Ikrafttræden, skal godkendes af Forsikringsraadet, er selvfølgelig. I samme Paragraf gives nogle Hovedbestemmelser, som skal findes i alle Pensionskassers Vedtægter — selvfølgelige Bestemmelser og Hovedregler, hvad den højtærede Minister selv var inde paa. Naturligvis kan man ikke give detaljerede Bestemmelser for saadanne Kasser, og derfor har man ogsaa indskrænket sig til det, som er foreslaaet her i § 4. Opfyldes disse Hovedregler, har Kasserne i øvrigt frit Spillerum til at ordne deres Vedtægter, saaledes som det passer efter deres forskellige Forhold; men jeg gaar ud fra, at Forsikringsraadet ikke vil godkende Vedtægter, som strider mod Ret og Billighed.

Jeg kan give et Eksempel paa en Pensionskasse, hvis Vedtægter under alle Omstændigheder ikke burde godkendes. Den Pensionskasse eller den Pensionsfond, som jeg tænker paa, omfatter en Række ensartede Virksomheder, som er spredt ud over Landet. Funktionærerne i disse er pligtige til at være Medlemmer af Fonden fra deres 20de Aar, men opnaar ikke Pensionsret før deres 30te Aar, hvad der maaske ikke er noget at sige til, hvis alt andet ellers var i Orden. Men forlader en Funktionær sin Plads inden for Kredsen af Virksomheder, mister den paagældende ikke blot Arbejdsgivernes, men ogsaa sine egne Indskud. Virksomhederne er Medlemmer af Fonden og har gennem Fondens Bestyrelse og Generalforsamling, til hvilken ingen Funktionær har Adgang, al Myndighed. Opstaar der Strid mellem en Funktionær og Direktionen om Retten til Pension eller om Pensionens Størrelse, afgøres Sagen inappellabelt af Generalforsamlingen, uden at Funktionærerne har nogen som helst Lejlighed til at fremføre deres Synspunkter. Hvis en af Virksomhederne inden for denne Pensionskoncern af en eller anden Grund udmelder sig af Fonden, mister Funktionærerne deres Rettigheder, deres Andel i Formuen og de til Fonden indbetalte Præmier, altsaa ogsaa deres egne Tilskud. Alle Rettigheder fortabes ligeledes for Funktionærerne, hvis en af de i Fonden staaende Virksomheder bliver erklæret konkurs eller træder i Likvidation. Dog udreder Fonden de i de fallerede Virksomheder løbende Pensioner, ligesom Bestyrelsen, er berettiget, men ikke forpligtet til efter Bestyrelsens Skøn at afgive en vis Understøttelse til de øvrige Funktionærer. Jeg maa gaa ud fra, at selv om der i § 4 kun er angivet Hovedregler, vilde en saadan Kasses Vedtægt,